

**En ny start för EU:
Mitt program
för sysselsättning,
tillväxt, rättvisa och
demokratisk förändring**

Politiska riktli

för nästa
Europeiska kommission

Öppningsanförande

vid Europaparlamentets
plenarsammanträde

Jean-Claude Juncker

Kandidat till befattningen som
Europeiska kommissionens ordförande

Strasbourg den 15 juli 2014

Europa i rörelse igen

Jean-Claude Junckers

Viktigaste budskap

i talet i Europaparlamentet

Tal

i Europaparlamentet
i plenum före omröstningen
om kommissionen

Strasbourg den 22 oktober 2014

Jean-Claude Juncker

Kandidat till befattningen
som Europeiska kommissionens ordförande

**En ny start för EU:
Mitt program för sysselsättning, tillväxt,
rättvisa och demokratisk förändring**

Politiska riktlinjer för nästa
Europeiska kommission

Öppningsanförande vid Europaparlamentets
plenarsammanträde

Strasbourg den 15 juli 2014

En ny start för EU: Mitt program för sysselsättning, tillväxt, rättvisa och demokratisk förändring

Politiska riktlinjer för nästa Europeiska kommission

De senaste åren har EU genomlidit den allvarligaste finansiella och ekonomiska krisen sedan andra världskriget. EU:s institutioner och de nationella regeringarna var tvungna att ta till helt nya åtgärder för att stabilisera EU-ländernas ekonomi, konsolidera de offentliga finanserna och förhindra att resultatet från årtionden av europeisk integration gick förlorad. Det värsta scenariot kunde undvikas. Den inre marknaden och euroområdet integritet kunde bevaras. Sakta men säkert återvänder den ekonomiska tillväxten och förtroendet för ekonomin till Europa.

Men vi har betalat ett högt pris för krisen. Mer än sex miljoner människor förlorade sina jobb. Ungdomsarbetslösheten är högre än någonsin tidigare. I flera EU-länder är tillväxten ännu inte hållbar eller investeringarna tillräckliga. I många länder är förtroendet för EU:s projekt lägre än någonsin.

De insatser som gjordes under krisen kan jämföras med försök att reparera ett brinnande flygplan i luften. I allmänhet var insatserna framgångsrika. Ändå begick vi misstag. Den sociala rättvisan lyste med sin frånvaro. Den demokratiska legitimiteten fick sig en törn eftersom vi blev tvungna att skapa flera nya instrument utanför EU:s rättsliga ram. Och efter att i flera år ha koncentrerat sig på att hantera kriser är EU i många fall inte redo för de framtida globala utmaningarna: den digitala tidsåldern, jakten på innovation och färdigheter, de knappa naturresurserna, livsmedelssäkerheten, energikostnaderna, effekten av klimatförändringarna, den åldrande befolkningen och det lidande och den fattigdom som vi kan se vid EU:s yttre gränser.

Då vi inleder den nya valperioden efter valet till Europaparlamentet i maj 2014 **måste vi tillämpa en ny strategi.**

Som kandidat till befattningen som Europeiska kommissionens ordförande ser jag det som min främsta uppgift att åter bygga upp broarna i EU efter krisen, att återvinna EU-invånarnas förtroende, att rikta in vår politik på de viktigaste framtida utmaningarna för våra ekonomier och våra samhällen och att stärka den demokratiska legitimiteten utgående från gemenskapsmetoden.

Efter att inför Europaparlamentsvalet ha bedrivit en kampanj som Europeiska folkpartiets huvudkandidat till befattningen som kommissionens ordförande - tillsammans med Martin Schulz för Europeiska socialdemokratiska partiet, Guy Verhofstadt för Alliansen liberaler och demokrater för Europa och Europeiska demokratiska partiet, Ska Keller och José Bové för Europeiska gröna partiet och Alexis Tsipras för Europeiska vänsterpartiet - föreslog Europeiska rådet mig till befattningen som Europeiska kommissionens ordförande den 27 juni 2014. I detta

förslag tog Europeiska rådet hänsyn till resultatet från Europaparlamentsvalet, där mitt parti tog de flesta platserna, efter att ha hållit lämpliga samråd med företrädare för Europaparlamentet.

För första gången kan vi sålunda se ett direkt samband mellan resultatet i Europaparlamentsvalet och förslaget till kandidat till befattningen som Europeiska kommissionens ordförande. Det här är något som Europaparlamentet upprepade gånger krävt i flera årtionden. Vi har nu möjlighet att ge en mycket nödvändig tilläggsdos av demokratisk legitimitet i EU:s beslutsprocess, i linje med den parlamentariska demokratins regler och praxis. Det är också ett unikt tillfälle till en ny början.

Efter motsättningarna under valkampanjen måste vi nu arbeta mot gemensamma mål. Trots våra olikheter har vi i stort sett samma syn på de utmaningar som vi måste tackla på europeisk nivå. Jag vill samarbeta med er alla för att skapa en bred samstämmighet mellan EU:s institutioner om vad vi ska göra för EU:s invånare. Ord ska följas av handling, och vi ska se till att det vi kommit överens om blir gjort.

Efter att ha diskuterat med alla politiska grupper i det nyvalda Europaparlamentet vill jag därför föreslå en förnyelse av EU på grundval av **ett program för sysselsättning, tillväxt, rättvisa och demokratisk förändring**. Det är ett program som koncentrerar sig på de områden där EU kan göra en verklig skillnad.

Mitt program är inriktat på **tio politiska områden**, där jag eftersträvar konkreta resultat. De andra politiska områdena överlämnar jag till EU-länderna, eftersom de på dessa områden är bättre lämpade att bedriva en effektiv politik på nationell, regional och lokal nivå, i enlighet med subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen. **Jag vill ha ett EU som är större och mer målmedvetet i stora frågor och mindre och mer anspråkslöst i små frågor.**

I mitt program ingår följande tio politiska områden för sysselsättning, tillväxt, rättvisa och demokratisk förändring:

1. En ny satsning på sysselsättning, tillväxt och investering

Min första prioritering som kommissionens ordförande är att stärka EU:s konkurrenskraft och stimulera investeringar som skapar arbetstillfällen. Under de tre första månaderna av mitt mandat och inom ramen för översynen av Europa 2020 ämnar jag lägga fram **ett omfattande paket för sysselsättning, tillväxt och investeringar**.

Jag tror inte att vi kan bygga en hållbar tillväxt på ett allt större berg av skulder. Det är en av lärdomarna från krisen som vi nu måste ta hänsyn till. Jag är också mycket medveten om att det främst är företag som skapar sysselsättning, inte regeringar eller EU-institutioner. Men jag tror ändå att vi i mycket större utsträckning kan dra nytta av den gemensamma EU-budgeten och Europeiska investeringsbanken (EIB). Vi måste utnyttja dessa offentliga medel på EU-nivå för att stimulera privata investeringar i den reala ekonomin. Vi behöver smartare investeringar, mer fokus, mindre lagstiftning och mer flexibilitet vid användningen av dessa offentliga medel. Såsom jag ser det skulle vi kunna **mobilisera upp till 300 miljarder euro i ytterligare offentliga och privata investeringar i den reala ekonomin under de**

kommande tre åren.

Investeringsklimatet och utnyttjandet av medlen måste därför förbättras. EIB:s och kommissionens förberedelse av projekt måste utökas. Vi måste identifiera och främja nya, hållbara och sysselsättningskapande projekt som bidrar till att återskapa EU:s konkurrenskraft. För att genomföra projekt måste vi också ta fram mer effektiva finansiella instrument, bl.a. i form av lån eller garantier med större riskkapacitet. En ytterligare utökning av EIB:s kapital måste också diskuteras.

Fokusen i denna tilläggsinvestering ska ligga på **infrastruktur, framför allt bredband, energinät och transportinfrastruktur i industricentrum, utbildning, forskning och innovation samt förnybar energi och energieffektivitet.**

Lejonparten bör riktas till projekt som hjälpa den unga generationen att åter hitta ändamålsenliga jobb och som ytterligare kan kompletteras med insatser som redan inleddes i samband med **ungdomsgarantin**. Genomförandet av ungdomsgarantin måste påskyndas och gradvis breddas.

Halvtidsöversynen av den fleråriga budgetramen som är planerad till slutet av 2016 bör användas till att i allt större utsträckning rikta in EU:s budget mot sysselsättning, tillväxt och konkurrenskraft.

När det gäller användningen av de nationella budgetarna för tillväxt och investering måste vi, såsom Europeiska rådet bekräftade den 27 juni 2014, respektera **stabilitets- och tillväxtpakten**, samtidigt som vi i så stor utsträckning som möjligt utnyttjar de befintliga bestämmelserna i pakten som reformerades 2005 och 2011. Min avsikt är att utarbeta konkreta riktlinjer om detta, som en del av min omfattande sysselsättnings-, tillväxt- och investeringspakt.

Sysselsättning, tillväxt och investering återvänder till EU först när vi inför **rätt lagstiftning och främjar företagarganda och skapande av sysselsättning**. Vi får inte kväva innovation och konkurrenskraft med alltför föreskrivande och detaljerade bestämmelser, framför allt inte när det gäller små och medelstora företag. De utgör ryggraden i vår ekonomi. De står för mer än 85 % av *alla* nya jobb i EU, och vi måste befria dem från bestämmelser som utgör en börda. Som en del av mitt paket för sysselsättning, tillväxt och investering ämnar jag därför ge en av vice ordförandena i min kommission ansvaret för bättre lagstiftning och även mandat att tillsammans med parlamentet och rådet identifiera onödig byråkrati som snabbt kan undanröjas både på EU-nivå och på nationell nivå.

2. En sammankopplad digital inre marknad

Enligt min mening måste vi bli mycket bättre på att utnyttja de gränslösa möjligheter som den digitala tekniken erbjuder. För att göra detta måste vi våga splittra nationella barriärer i fråga om telekomlagstiftning och upphovsrätts- och dataskyddslagstiftning samt förvaltningen av radiovågor och tillämpningen av konkurrenslagstiftningen.

Om vi lyckas med det kan vi garantera att alla i EU snart kommer att kunna använda sina mobiltelefoner i hela Europa utan att behöva betala roamingavgifter. Vi kan se till att konsumenterna kan få tillgång till tjänster, musik, film och sportevenemang oavsett elektronisk plattform och oavsett var de befinner sig i EU. Vi kan skapa

rättvisa konkurrensvillkor där alla företag som erbjuder varor eller tjänster i EU omfattas av samma dataskydds- och konsumentregler, oavsett var deras server finns. **En sammankopplad digital inre marknad skulle kunna generera upp emot 250 miljarder euro i ytterligare tillväxt i EU under mandatperioden för nästa kommission.** Därigenom skulle vi kunna skapa hundratusentals nya jobb, i synnerhet för unga, och ett dynamiskt kunskapsbaserat samhälle.

För att uppnå detta kommer jag under de första sex månaderna av min mandatperiod att **vidta målmedvetna åtgärder för att skapa en sammankopplad digital inre marknad**, bl.a. genom att snabbt slutföra förhandlingarna om gemensamma EU-regler för uppgiftsskydd, genom att satsa mer på den pågående reformen av EU:s telekomregler, genom att modernisera upphovsrättsreglerna mot bakgrund av den digitala revolutionen och de ändrade konsumentbeteendena och genom att modernisera och förenkla konsumentreglerna för e-handel. Detta bör gå hand i hand med insatser för att främja digital kompetens och digitalt lärande i samhället och göra det lättare att starta innovativa nya företag. En ökad användning av digital teknik och internetjänster bör bli ett övergripande politiskt mål inom alla sektorer, såväl offentliga som privata.

3. En motståndskraftig energiunion och en framåtblickande klimatpolitik

Aktuella geopolitiska händelser har gett oss en påminnelse om att EU är alltför beroende av import av bränsle och gas. Jag vill därför reformera och omorganisera EU:s energipolitik och skapa en ny europeisk energiunion. Vi måste samla våra resurser, kombinera vår infrastruktur och inta en enad förhandlingsposition gentemot länder utanför EU. Vi måste diversifiera våra energikällor och minska det stora energiberoendet i flera av våra medlemsländer.

Jag vill att EU:s energimarknad ska vara öppen för våra grannar. **Om priset för energin från öst blir för högt, ur ekonomisk eller ur politisk synvinkel, måste EU dock mycket snabbt kunna byta till andra försörjningskanaler.** Vi måste vid behov kunna vända energiflödena.

Vi måste också öka andelen förnybar energi i Europa. Detta är inte bara en fråga om en ansvarsfull klimatpolitik, det är också en industripolitisk nödvändighet om vi fortfarande vill ha tillgång till energi till överkomliga priser på medellång sikt. Jag är en stark förespråkare av grön tillväxt. **Därför vill jag att den europeiska energiunionen ska bli världsledande inom förnybar energi.**

Jag vill också förbättra energieffektiviteten i betydligt högre grad än målet för 2020, i synnerhet inom byggsektorn, och jag är för ett långtgående, bindande energieffektivitetsmål som fortsätter på den inslagna vägen i denna riktning.

Jag vill att EU ska leda kampen mot den globala uppvärmningen både före och efter FN:s möte i Paris 2015, i linje med målet att begränsa temperaturökningen till högst 2° C över den förindustriella nivån. Det är vår skyldighet gentemot kommande generationer.

4. En fördjupad och mer rättvis inre marknad med en stärkt industribas

Den inre marknaden är EU:s största tillgång i dessa tider av ökad globalisering. Jag vill därför att nästa kommission ska arbeta vidare med att stärka den inre marknaden och utnyttja dess potential fullt ut på alla områden. Vi måste fullborda den inre marknaden för varor och tjänster så att den kan fungera som en språngbräda för företagen och industrin i den globala ekonomin, även när det gäller jordbruksprodukter.

Jag är övertygad om att vi måste bevara en stark och högeffektiv industribas - det vore naivt att tro att tillväxten i EU kan byggas enbart på tjänstesektorn. **Vi måste se till att industrin senast 2020 på nytt står för 20 % av EU:s BNP, en markant ökning från dagens nivåer på under 16 %.** Detta bör garantera att EU bibehåller sin världsledande position i strategiska sektorer med värdefulla arbetstillfällen, såsom bil- och luftfartsindustrin, verkstads- och rymdindustrin samt läkemedelsindustrin och den kemiska industrin. För att uppnå denna ökning måste vi främja investeringar i ny teknik, förbättra företagsklimatet, göra det lättare att få tillgång till marknader och finansiering, särskilt för små och medelstora företag, och se till att arbetstagarna har de färdigheter som industrin behöver.

Det är fortfarande viktigt att lösa de problem som kvarstår i baksektorn och att främja privata investeringar. Jag har aktivt förespråkat utvecklingen av **striktare bankkontroller** med hjälp av den gemensamma tillsynsmekanismen och den gemensamma rekonstruktionsmekanismen, med en gemensam rekonstruktionsfond som ska utvecklas succesivt. Min kommission kommer att arbeta aktivt för att säkra att vi tillämpar de nya tillsyns- och rekonstruktionsreglerna fullt ut, så att de europeiska bankerna blir mer solida och så att de kan återgå till utlåning till realekonomin.

Med tiden tror jag att vi bör komplettera de nya EU-reglerna för bankerna med en **union för kapitalmarknaderna**. För att förbättra finansieringen av vår ekonomi behöver vi utveckla och integrera kapitalmarknaderna ytterligare. Detta skulle minska omkostnaderna för kapitalanskaffning, särskilt för små- och medelstora företag, och bidra till att minska vårt beroende av bankfinansiering. Det skulle också göra EU mer attraktivt för investerare.

Den fria rörligheten för arbetstagare har alltid varit en av den inre marknadens grundpelare. Jag kommer att försvara den rätten samtidigt som jag stöder de nationella myndigheternas rätt att bekämpa missbruk och bedrägerier. Jag anser att vi bör se den fria rörligheten som en ekonomisk möjlighet, inte som ett hot. Vi bör därför främja **arbetskraftens rörlighet**, särskilt inom områden där det alltid är svårt att tillsätta tjänster eller där det finns ett ihållande kompetensglapp. Jag kommer samtidigt att garantera att **direktivet om utstationerade arbetstagare** genomförs fullt ut och jag kommer att inleda en riktad översyn av direktivet för att se till att det inte förekommer någon social dumpning i EU. **I vårt EU bör samma arbete på samma plats avlönas på samma sätt.**

Vår inre marknad måste bli mera rättvis. Jag ifrågasätter inte EU-ländernas behörighet när det gäller skattesystemen men vi måste göra mer för att **bekämpa skattebedrägeri och skatteflykt**, så att alla bidrar på ett rättvist sätt. Jag kommer främst att driva på det administrativa samarbetet mellan skattemyndigheterna och

arbeta för att en gemensam konsoliderad bolagsskattebas och en skatt på finansiella transaktioner antas på EU-nivå. De föreslagna förstärkta EU-reglerna angående **penningtvätt** bör antas snabbt och de bör särskilt innehålla regler för identifiering av verkliga betalningsmottagare och förbättrad kundkontroll.

5. En djupare och mer rättvis ekonomisk och monetär union

De kommande fem åren vill jag fortsätta med reformerna av den ekonomiska och monetära unionen. Den gemensamma valutans stabilitet måste bevaras och den ekonomiska politiken, finanspolitiken och arbetsmarknadspolitiken i euroländerna måste bli mer enhetlig. Jag kommer att stödja mig på den rapport som lagts fram av de fyra ordförandena och på kommissionens meddelande *En plan för en djupgående och verklig ekonomisk och monetär union*, men jag kommer hela tiden att beakta EU:s sociala dimension.

Krisen har bara tagit en tillfällig paus. Under denna paus måste vi passa på att förstärka och komplettera de nyskapande åtgärder som vidtagits under krisen, förenkla dem och ge dem ett ökat samhälleligt berättigande. En stabil gemensam valuta och solida offentliga finanser är lika viktiga för mig som sociala rättvisa när nödvändiga strukturreformer genomförs.

Under det första året av min mandatperiod kommer jag att lägga fram såväl **förslag till lagstiftning som andra initiativ för att fördjupa den ekonomiska och monetära unionen**. Bland annat skulle bestämmelserna i den s.k. sexpacken och tvåpacken behöva ses över (såsom föreskrivs i den lagstiftningen) i syfte att öka stabiliteten och förslag läggs fram för att uppmuntra ytterligare strukturreformer, vid behov med hjälp av ytterligare ekonomiska incitament och en specifik finanspolitisk kapacitet för euroområdet. Jag vill också lägga fram ett förslag till en ändamålsenligare extern representation för den ekonomiska och monetära unionen.

På medellång sikt anser jag att vi måste se över hur vi beviljar villkorat stabilitetsstöd till euroländer i svårigheter. I framtiden bör "**trojkan**" kunna ersättas med en struktur som har större demokratisk legitimitet och redovisningsskyldighet. Denna struktur skulle baseras på EU-institutionerna, med starkare parlamentarisk kontroll både på europeisk och på nationell nivå. Dessutom föreslår jag att alla stöd- och reformprogram i framtiden ska bli föremål både för en bedömning av de offentliga finansernas hållbarhet och för en **bedömning av de sociala konsekvenserna**. Strukturreformernas sociala följder måste diskuteras offentligt, och kampen mot fattigdom måste prioriteras. Jag tror starkt på en *social* marknadsekonomi. En sådan kan inte innebära att redare och spekulanter blir ännu rikare under en kris, medan pensionärer inte längre kan försörja sig.

6. Ett rimligt och balanserat frihandelsavtal med Förenta staterna

Under mitt ordförandeskap kommer kommissionen att förhandla om ett rimligt och balanserat handelsavtal med Förenta staterna, med målet att åstadkomma ömsesidiga fördelar och ömsesidig insyn. Det känns inte tidsenligt att vi européer och amerikaner ännu under 21 :a århundradet påför **tullar** på varandras produkter. Dessa bör avskaffas, snabbt och fullständigt. Jag tror också att vi skulle kunna gå ett steg längre när det gäller att erkänna varandras **produktstandarder** eller arbeta för att få fram transatlantiska standarder.

Men som kommissionens ordförande kommer jag också att vara mycket tydlig med att **jag inte är villig att offra vare sig EU:s standarder när det gäller säkerhet, hälsa, sociala frågor och uppgiftsskydd eller vår kulturella mångfald till förmån för frihandel**. I synnerhet livsmedelssäkerheten och skyddet av EU-medborgarnas personuppgifter kommer att vara icke förhandlingsbara för mig som kommissionens ordförande. Jag kommer inte heller att godta att EU-ländernas domstolar får sin behörighet begränsad av särskilda regelverk som är avsedda för tvister mellan investerare. Rättsstatligheten och principen om likhet inför lagen måste tillämpas också i detta sammanhang.

Jag kommer att insistera på **ökad öppenhet gentemot medborgarna och Europaparlamentet**, som ju enligt EU-fördragen har sista ordet om ingående av avtalet, under alla faser av förhandlingarna.

7. Ett område för rättvisa och grundläggande rättigheter som grundar sig på ömsesidigt förtroende

Europeiska unionen är mer än en stor gemensam marknad. Det är även **en union av värderingar**, som definieras i fördragen och i stadgan om de grundläggande rättigheterna. Medborgarna förväntar sig att deras regeringar ska kunna ge dem skydd och rättvisa, med full respekt för de grundläggande rättigheterna och rättsstatligheten. Detta kräver också att alla EU-länder agerar gemensamt, med våra gemensamma värderingar som grund.

Jag har för avsikt att utnyttja kommissionens befogenheter att inom våra behörighetsområden upprätthålla våra gemensamma värderingar, rättsstatsprincipen och de grundläggande rättigheterna, samtidigt som hänsyn tas till de olika konstitutionella och kulturella traditionerna i de 28 EU-länderna. Jag planerar att utse **en kommissionär som ska ha särskilt ansvar för stadgan om de grundläggande rättigheterna och för rättsstatsprincipen**. Denna kommissionär kommer också att ansvara för slutförandet av **kommissionens anslutning till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna**, vilket är en skyldighet enligt EU-fördraget.

Diskriminering har ingen plats i EU, oavsett om den grundar sig på nationalitet, kön, ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning. Människor får inte heller diskrimineras för att de tillhör en minoritet. Jag kommer därför att vidhålla förslaget till ett direktiv på detta område och sträva efter att övertyga medlemsländernas regeringar om att de ska ge upp sitt motstånd mot det i rådet.

Uppgiftsskyddet är en grundläggande rättighet som särskilt viktig i den digitala tidsåldern. Förutom att snabbt slutföra arbetet med de gemensamma reglerna för uppgiftsskydd inom EU behöver vi också värna denna rätt i våra yttre förbindelser. Mot bakgrund av den senaste tidens avslöjanden om massövervakning måste våra nära partner, såsom Förenta staterna, övertyga oss om att de nuvarande *safe harbour-principerna* om integritetsskydd verkligen är säkra, om de önskar att de ska fortsätta gälla. Förenta staterna måste dessutom garantera att alla EU-medborgare kan hävda sin rätt till uppgiftsskydd även i amerikanska domstolar, vare sig de är bosatta på amerikansk mark eller inte. Detta är nödvändigt om förtroendet för de

nära transatlantiska förbindelserna ska kunna återskapas.

Kampen mot gränsöverskridande brottslighet och terrorism är ett gemensamt europeiskt ansvar. Vi måste bekämpa organiserad brottslighet såsom människohandel, smuggling och it-brottslighet. Vi måste också ta itu med korrupktion, terrorism och radikalering. Samtidigt måste de grundläggande värderingarna och rättigheterna bevaras, inklusive de processuella rättigheterna och rätten till personuppgiftsskydd.

Allt fler medborgare studerar, arbetar, gifter sig och bildar familj över de nationella gränserna inom EU. Därför måste **det rättsliga samarbetet mellan EU:s medlemsländer** stegvis förbättras: genom att vi bygger broar mellan de olika rättssystemen, genom att vi stärker våra gemensamma verktyg (t.ex. Eurojust) och genom att vi arbetar för att utveckla nya verktyg (t.ex. Europeiska åklagarmyndigheten, som ska bekämpa bedrägeri som skadar EU:s budget) men även genom ömsesidigt erkännande av domar, så att medborgarna och företagen lättare kan utöva sina rättigheter inom hela EU.

8. Mot en ny migrationspolitik

Den senaste tidens fruktansvärda händelser i Medelhavsområdet har visat att EU behöver hantera migrationen bättre, ur alla aspekter. Detta är i första hand en humanitär nödvändighet. Jag är övertygad om att vi behöver ett nära samarbete i **solidarisk anda** för att se till att sådana situationer som den i Lampedusa aldrig uppstår igen.

Med våra gemensamma värderingar som grund måste vi skydda dem som behöver hjälp genom en stark **gemensam asylpolitik**. Det gemensamma asylsystem som vi nyligen enats om måste genomföras fullt ut, och vi måste få bort skillnaderna mellan hur de olika EU-länderna genomför systemet. Jag har också för avsikt att undersöka möjligheten att använda Europeiska stödkontoret för asylfrågor för att bistå de myndigheter i både EU-länder och andra länder som arbetar med flyktingar och asylsökande i nödsituationer, om så krävs på plats i sådana länder utanför EU som särskilt berörs av dessa problem.

Jag vill främja **en ny EU-politik för laglig migration**. En sådan politik skulle kunna hjälpa oss att hantera bristen på särskild kompetens och att locka hit begåvningar, så att vi får bättre möjligheter att hantera de demografiska utmaningar som EU står inför. Jag vill att Europa blir minst lika attraktivt för migranter som Australien, Kanada och Förenta staterna. Min avsikt är att som ett första steg se över lagstiftningen om EU-blåkort och se till att den genomförs effektivare.

Jag tror också att vi behöver ta itu med den **irreguljära migrationen** på ett mer resolut sätt, särskilt genom bättre samarbete med länder utanför EU; detta gäller även återtagande.

Jag kommer att utse **en kommissionär med särskilt ansvar för migration**, som får i uppdrag att arbeta med detta tillsammans med samtliga EU-länder och med de länder utanför EU som berörs mest.

Sist men inte minst måste vi **säkra EU:s gränser**. Vår gemensamma asyl- och migrationspolitik fungerar inte om vi inte kan förhindra en okontrollerad tillströmning av irreguljära migranter. Därför behöver vi förstärka den europeiska gränsförvaltningsbyrån Frontex operativa förmåga. En årsbudget på endast 90 miljoner euro är inte tillräcklig om Frontex ska kunna klara av uppdraget att skydda EU:s gemensamma gränser. Vi måste få medlemsländerna att bidra med mer resurser för att stärka Frontex och se till att det finns europeiska gränsbevakningsenheter som står beredda att snabbt utplaceras i Frontex gemensamma insatser och i snabba insatser vid EU:s gränser. Detta är alla EU-länders gemensamma ansvar, och det ansvaret måste tas i solidarisk anda.

Vi behöver också tillämpa och kraftfullt genomföra de nya gemensamma EU-reglerna för att beivra **människohandel**. Brottslingar som utnyttjar människor som befinner sig i nöd eller är utsatta för förföljelse måste veta att EU är på sin vakt och kommer att ställa dem inför rätta varje gång.

9. En starkare global aktör

EU behöver stärka sin utrikespolitiska profil. Krisen i Ukraina och den oroväckande situationen i Mellanöstern visar hur viktigt det är att EU visar upp en enad front. Vi har fortfarande en lång väg att gå i detta sammanhang.

Jag anser inte att vi kan vara nöjda med hur vår utrikespolitik fungerar för närvarande. Vi behöver bättre mekanismer för att kunna förutse händelseutvecklingar i ett tidigt stadium och snabbt kunna hitta gemensamma lösningar. Vi behöver vara mer effektiva när det gäller att föra samman verktygen för EU:s utrikespolitik. Vi måste kombinera och reglera handelspolitik, utvecklingsbistånd, vårt deltagande i internationella finansiella institutioner och vår grannskapspolitik enligt en och samma princip.

Den kommande höge representanten för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken måste vara en stark och erfaren aktör för att kunna kombinera de tillgängliga nationella och de europeiska verktygen samt alla tillgängliga verktyg inom kommissionen på ett mer effektivt sätt än tidigare. Han eller hon måste agera tillsammans med våra EU-kommissionärer för handel, utveckling och humanitärt bistånd och för grannskapspolitik. Detta kommer att kräva att den höge representanten till fullo spelar sin roll inom kommissionskollegiet. För att göra detta möjligt tänker jag anförtro andra utrikeskommissionärer uppdraget att **fungera som ställföreträdare för den höge representanten** både inom kollegiet och på den internationella arenan.

Jag anser även att vi måste arbeta för ett starkare EU i frågor som rör **säkerhet och försvar**. EU är visserligen främst en "mjuk makt". Men inte ens de största mjuka makterna kan på lång sikt klara sig utan åtminstone en del integrerade förvarskapaciteter. Lissabonfördraget erbjuder medlemsländerna möjligheten att samordna sitt försvar i form av ett permanent strukturerat samarbete. Det innebär att de EU-länder som så önskar vid behov kan delta i gemensamma EU-uppdrag i krisdrabbade områden, något som borde ha gjorts redan från början i Mali eller Sydsudan. Medlemsländerna bör även sträva efter större samstämmighet när det gäller försvarsupphandlingar. När resurserna är knappa är det viktigt att vi anpassar våra ambitionsnivåer till de tillgängliga resurserna för att undvika att programmen

överlappar varandra. Mer än 80 % av investeringarna i försvarsutrustning inom EU sker fortfarande på nationell nivå. Mer samarbete vid upphandling av försvarsutrustning är därför deisen, om så än bara av budgetmässiga skäl.

När det gäller **utvidgningen** är jag fullt medveten om att den har varit en historisk framgång som lett till fred och stabilitet i Europa. Nu behöver EU och våra medborgare dock tid att vänja sig vid den förändring som 13 nya medlemsländer under de senaste tio åren har inneburit. EU måste göra ett uppehåll i utvidgningen så att vi kan befästa det som de 28 nuvarande medlemsländerna redan har uppnått. Under mitt ordförandeskap kommer de pågående förhandlingarna att fortsätta, eftersom främst västra Balkan behöver bevara ett europeiskt perspektiv, **men det kommer inte att ske någon ny utvidgning under de närmaste fem åren**. Vi kommer att behöva fördjupa samarbetet och partnerskapet med våra grannländer i öst, till exempel Moldavien och Ukraina, för att stärka de ekonomiska och politiska banden med dessa länder.

10. En union i demokratisk förändring

Förslaget till och valet av EU-kommissionens ordförande mot bakgrund av resultatet av valet till Europaparlamentet är visserligen ett mycket viktigt steg vad gäller att göra EU mer demokratiskt, men det är bara det första. Under mitt ordförandeskap åtar sig kommissionen att blåsa nytt liv i det särskilda partnerskapet med Europaparlamentet, så som fastställts i ramavtalet från 2010. **Jag vill föra en politisk, inte en teknokratisk, dialog med er**. Mitt mål är att alltid sända politiska företrädare till viktiga trepartsförhandlingar, och jag förväntar mig detsamma av rådet.

Jag kommer även att arbeta för mer **öppenhet i kontakterna med berörda parter och lobbyister**. Invånarna i EU har rätt att veta med vem kommissionärer och kommissionsanställda, ledamöter av Europaparlamentet och företrädare för rådet för diskussioner med i samband med lagstiftningsprocessen. Jag kommer därför att lägga fram ett förslag för parlamentet och rådet om ett interinstitutionellt avtal för att skapa ett obligatoriskt lobbyregister som täcker alla tre institutioner. Kommissionen kommer att föregå med gott exempel i denna process.

Jag tänker även se över **den tillämpliga lagstiftningen om godkännande av genetiskt modifierade organismer**. Jag tycker helt enkelt inte att det är rätt att de gällande reglerna tvingar kommissionen att godkänna nya organismer för import och bearbetning, trots att en klar majoritet av medlemsländerna är emot detta. Kommissionen bör ha möjligheten att ge en åsikt som delas av majoriteten av de demokratisk valda regeringarna minst lika stor vikt som vetenskapliga utlåtanden, främst i frågor som rör säkerheten hos våra livsmedel och den miljö vi lever i.

Relationen med de **nationella parlamenten** är en mycket viktig fråga för mig, särskilt när det gäller att stärka subsidiaritetsprincipen. Jag kommer att undersöka nya sätt att förbättra samarbetet med de nationella parlamenten som ett sätt att föra EU närmare medborgarna.

Om jag blir vald till ordförande för kommissionen kommer mitt program för sysselsättning, tillväxt, rättvisa och demokratisk förändring att utgöra grunden för planeringen av unionens årliga och fleråriga program. Vi kommer även att utgå från *Strategisk agenda för unionen i tider av förändring*, som antogs av Europeiska rådet den 27 juni 2014 och från de riktlinjer som Europaparlamentet kommer att ge under de kommande månaderna.

Jag anser att EU:s politiska program måste utformas av Europeiska kommissionen och Europaparlamentet tillsammans, i samarbete med medlemsländerna. **Det går bara att skapa ett bättre, mer målinriktat EU utifrån politiska prioriteringar om EU-institutionerna och medlemsländerna enas om vad som ska prioriteras, i enlighet med gemenskapsmetoden.**

Kommissionens ordförande ska försvara EU:s allmänna intresse. Ordföranden måste därför kunna samarbeta med alla länder - oavsett om de har infört euron eller inte, om de deltar i Schengensamarbetet eller inte och om de stöder en djupare integration eller inte. Det är min fasta övertygelse att vi måste utvecklas som en enda union. **Det betyder inte att alla länder måste utvecklas i samma takt** - fördragen innehåller bestämmelser om detta och vi har även i praktiken sett att vi kan arbeta enligt olika villkor. De som vill gå längre och avancera snabbare bör ha möjlighet att göra det. Det här är särskilt viktigt i euroområdet, där vi måste fortsätta att stärka grunden för euron genom djupare integration. Detta bör dock ske på ett sätt som varken hotar den inre marknaden eller rättigheterna för de länder som inte ingår i euroområdet. Som i varje familj kommer det ibland att uppstå spänningar och meningsskiljaktigheter. Under min kampanj har jag varit tydlig med att jag kommer att lyssna till varje enskilt medlemsland och vinnlägga mig om att försöka hitta lösningar på deras problem.

Den nya kommissionen kommer att arbeta utifrån mitt program för sysselsättning, tillväxt, rättvisa och demokratisk förändring och dess tio prioriteringsområden. Jag har för avsikt att organisera den nya kommissionen på ett sätt som återspeglar dessa tio prioriterade områden och möjliggör snabba och effektiva åtgärder på dem alla.

Jag kommer att göra mitt yttersta för att se till att det blir **en jämn könsfördelning vid valet av personal i ledande ställning inom kommissionen - både när det gäller politiskt tillsatta personer och tjänstemän**. En jämn könsfördelning är inte en lyx, utan ett politiskt måste och något som borde vara självklart för alla, även för ledarna i EU-ländernas huvudstäder när de föreslår sina ledamöter för nästa kommission. Detta är i sig ett test för att se om medlemsländernas regeringar verkligen är beredda att stödja ett nytt, mer demokratiskt tillvägagångssätt i tider av förändring.

Med mitt program för sysselsättning, tillväxt, rättvisa och demokratisk förändring och de tio prioriterade områdena i det som utgångspunkt ber jag i dag Europaparlamentet att välja mig till ordförande för kommissionen. Ju större majoritet som stöder mig och mitt program i dag, desto större kraft kommer jag att ha att påverka nästa kommissions sammansättning och att effektivt genomföra programmet.

"Den här gången är det annorlunda" var Europaparlamentets slogan under valkampanjen. Låt oss tillsammans visa att vi kan omsätta detta löfte i praktisk handling. Att vi tillsammans verkligen kan förändra och förnya EU. Och att vi är beredda att tillsammans arbeta för att på nytt vinna människors förtroende för EU. Jag kommer att göra mitt bästa för att lyckas med detta.

A handwritten signature in dark blue ink, consisting of a long horizontal stroke with a vertical line crossing it near the left end, and a shorter diagonal stroke below the horizontal one.

Jean-Claude Juncker

En ny start för EU

Öppningsanförande vid Europaparlamentets plenarsammanträde

Strasbourg den 15 juli 2014

Den 25 maj talade EU-invånarna till oss. De sände oss starka, men ibland motsägelsefulla, budskap. I dag, och under de kommande åren, måste vi ge dem svar: svar på deras förväntningar, oro, förhoppningar och drömmar. För i Europa finns det en plats för drömmar. Och det är här i Europaparlamentet, i hjärtat av den europeiska demokratin, som jag ska presentera de allmänna riktlinjerna för nästa kommissions arbete och åtgärder. Jag talar här om de allmänna, kortfattade riktlinjer som jag låtit dela ut till er skriftligen på samtliga officiella språk, eftersom alla språk har samma värde. Jag skulle vilja tacka översättarna som tillbringat en sömnlös natt med en text som jag slutförde sent i går kväll. Kommissionens detaljerade program kommer att utarbetas av de kommissionsledamöter som ni röstar fram i höst.

Det parlament som nyligen inledde sitt mandat är ett parlament som skiljer sig från sina föregångare. Ni är det första parlament som verkligen får välja kommissionens ordförande. Ni kommer att välja honom i en ny anda. Dagen efter valet insisterade ni på att vi måste ta hänsyn till resultatet i det allmänna valet. Härigenom förlänade ni artikel 17.7 i Lissabonfördraget dess verkliga mening och dess verkliga demokratiska och politiska betydelse. Utan er ihärdighet och era krav hade den här artikeln förblivit tomma ord för alltid. Ni har försvarat demokratin, och det gjorde ni rätt i. Ett parlament som iakttar den demokratiska principen gör ett ädelt arbete. Det förtjänar varken från eller oberättigad kritik eller dåligt underbyggda insinuationer. Jag vill också ge en eloge till de övriga huvudkandidaterna som i hög grad livade upp vår demokratiska debatt. Om en av mina medkandidaters politiska familj hade vunnit valet, hade jag varit den första att kräva att parlamentet gett honom eller henne mandatet att bilda nästa kommission.

Parlamentet och kommissionen är de två institutioner som ser till EU-intresset. Det är därför helt i sin ordning att kommissionens ordförande och parlamentets talman å ena sidan, och parlamentet och kommissionen å andra sidan, upprätthåller goda kontakter för arbete och planering. Vi kommer att bli aktörer för EU, men inte mot rådet eller ministerrådet. EU byggs inte mot stater eller nationer. Staterna och nationerna är inte tillfälliga påhitt under historiens lopp, utan de har inrättats för att bestå. Vi, parlamentet och kommissionen, handlar i det allmännas intresse, och jag vill att vi ska handla tillsammans.

Det är Europeiska rådet som föreslår en ordförande för kommissionen. Men det gör inte ordföranden till rådets sekreterare. Kommissionen är inte en teknisk kommitté som består av högt uppsatta briljanta tjänstemän som tar order från en annan institution. Kommissionen är politisk. Jag vill att den ska bli mer politisk. Den ska bli mycket politisk. Dess sammansättning bör återspegla mångfalden i de flesta idéer som håller på att utformas. Jag skulle vilja att Europeiska rådet låter sig inspireras av samma princip då det organiserar sin interna struktur.

Kommissionens ordförande väljs av denna församling. Det gör honom inte till en mottagare av befallningar. Jag kommer inte att bli Europaparlamentets adjutant. Men ni behöver inte en sekund tvivla på att jag kommer att entlediga en kommissionsledamot som inte längre har parlamentets förtroende. Jag vill också omvandla era åtgärder och uppmaningar på detta område till principer genom lagstiftningsförslag.

Rätten att ställa frågor kommer heller inte att påverkas, utan finnas kvar som förut.

Jag kommer att be kommissionsledamöterna att delta oftare i viktiga trepartsmöten, och jag skulle vilja att rådet gör detsamma. Jag ämnar se till att det blir obligatoriskt att registrera lobbyorganisationer och att registret blir offentligt. Jag vill att EU-invånarna ska veta vem som har träffat vem och vem som har pratat med vem. Jag skulle också vilja att de övriga institutionerna följer vårt exempel.

Jag tänker se till att reglerna för godkännande av genetiskt modifierade organismer ses över. Jag tycker inte att kommissionen ska fatta beslut i frågor där en majoritet av EU-länderna inte uppmuntrat kommissionen att göra det.

Generellt sett är det bättre att vi avstår från ideologiska debatter som enbart skapar splittring. I stället ska vi satsa på konstruktiva debatter som baserar sig på starka övertygelser och strävanden som bär långt. Låt oss välja pragmatismen som metod. Vi ska koncentrera oss på konkreta frågor som är till nytta för alla EU-invånare. Vi ska inte trötta ut dem som iakttar oss med institutionella debatter som avlägsnar oss från det väsentliga: invånarna i EU. Jag uppmanar regeringarna att, då ni återvänder till era hemländer, oftare undvika frestelsen att kritisera de beslut som ni tagit tillsammans i Bryssel.

Om ni säger ja i Bryssel ska ni inte säga nej någon annanstans. Säg aldrig mer efter ett rådsmöte att ni vann och att de andra förlorade. I Europa vinner vi och förlorar vi tillsammans.

Europa går inte längre att förstå sig på, eftersom vi så ofta förvandlar beskrivningen av Europa till en karikatyr. Sluta upp med nationell navelskådning. I Europa ska vi agera tillsammans: vi ska tillämpa gemenskapsmetoden. Den är krävande, men effektiv. Den har visat vad den går för, och den är mer trovärdig än mellanstatliga påfund. Gemenskapsmetoden måste återupprättas.

Europa har förlorat i trovärdighet.

Klyftan mellan EU och dess invånare växer. Det är något som endast de verkligen blinda och döva inte kan se eller höra.

EU måste ofta klargöra sin ställning och redogöra noggrannare för hur EU fungerar.

EU behöver en bred reformagenda.

Status quo räcker inte. Vi måste göra mer. Vi människor är ofta rädda för reformer. Vi ser dem som ett hot och en risk. Men den som inte riskerar något alls, tar en större risk. Vi måste ta risker för att göra EU mer konkurrenskraftigt.

EU har förlorat sin internationella och globala konkurrenskraft.

Vi har hamnat på efterkälken för att vi har stampat på stället. Vi måste på nytt kämpa oss fram till ett försprång.

Konkurrenskraft förväxlas ofta med ensidig social tillbakagång, men social tillbakagång ger inte konkurrenskraft. Konkurrenskraft skapas med hjälp av breda koncept. Konkurrenskraft behövs för att göra EU till ett attraktivt område. Ett område för människor och för investerare.

Hit hör också principen att ekonomin ska tjäna människorna och inte tvärtom. Ekonomin ska tjäna människorna.

Detta innebär att bestämmelserna för den inre marknaden inte får vara mer värda än de sociala bestämmelserna, som annars förvandlas till miniminormer. Den inre marknaden har inte automatiskt företräde. Också det sociala har sin plats i EU.

Jag är en hängiven anhängare av den sociala marknadsekonomin. Ludwig Erhard talade om "välstånd för alla". Inte "välstånd för några få". "Välstånd för alla" måste vara ledstjärnan i ekonomin och socialpolitiken. När vi pratar om krisen säger vi ofta att det var ett misslyckande för den sociala marknadsekonomin. Det är inte den sociala marknadsekonomin som har misslyckats. Det är de som genom vinst- och penningbegär och de snabba pengarnas politik brutit mot den sociala marknadsekonomin kardinaldygder.

Den sociala marknadsekonomin fungerar endast om det finns en social dialog. Den sociala dialogen tystnade under krisåren. Den måste återupplivas på nationell nivå men också och framför allt på europeisk nivå. Jag skulle vilja vara en ordförande för den sociala dialogen.

För att få företagen att stanna kvar behövs det tillväxt – inte lånefinansierade konjunkturprogram som ger ekonomin konstgjord andning under en kort tid men som inte påverkar arbetsmarknaden på lång sikt. Vad vi behöver är en hållbar tillväxt under flera årtionden. Vi behöver ett omfattande paket för arbete, tillväxt, investeringar och konkurrenskraft. Varför? Jo, vi måste återföra många människor i Europa till Europa, till livets mitt. Paket för tillväxt och konkurrenskraft och investeringsprogram har bara ett mål: att föra tillbaka människan till samhällets mitt.

Det finns inom EU:s gränser en 29:e stat. Det är den staten där människor inte har jobb. En stat där unga blir arbetslösa, en stat där vi förhindrar uteslutna och överbordkastade att bli en del av samhället. Jag skulle vilja att detta 29:e EU-land återigen blir ett normalt EU-land. Därför lägger jag fram ett omfattande investeringsprogram. Jag skulle vilja lägga fram detta omfattande program för tillväxt, investeringar, konkurrenskraft och arbetsplatser före februari 2015.

Jag skulle vilja att vi under de närmaste tre åren skaffar fram 300 miljarder euro i offentliga och framför allt privata investeringar. Vi kan nå vårt mål, och jag vore tacksam om jag kunde få parlamentets stöd på denna väg. Vi kan nå vårt mål genom en målinriktad användning av de strukturfonder som finns och genom en målinriktad användning av Europeiska investeringsbankens disponibla och utvecklingsbara instrument. Vi behöver samordnade investeringar i infrastrukturprojekt och investeringar på bredbandsområdet och i energinät. Vi behöver investeringar i transportinfrastrukturer i industricentrum. Vi behöver återindustrialisera Europa. Vi behöver också investeringar på det industriella området, i forskning och utveckling och i förnybar energi. Förnybar energi är inte enbart en lekplats för ekologiska idealister. Förnybar energi och utbyggnaden av den är en förutsättning för att morgondagens Europa kan skapa varaktiga, bestående och hållbara fördelar jämfört med andra aktörer i världen.

Ett Europa som investerar mer är ett Europa för mer välstånd och fler arbetstillfällen. Investeringar är den arbetslöses bästa vän. Parallellt med investeringarna måste vi utvidga ungdomsgarantin. Jag skulle vilja att vi höjer åldersgränsen från 25 till 30 år. Investeringarna blir målinriktade först när byråkratin minskar, framför allt för små och medelstora företag.

De små och medelstora företagen är inga storkapitalister. De små och medelstora företagen arbetar hårt och skapar arbetstillfällen. Vi måste göra mer för de små och medelstora företagen, framför allt genom att målmedvetet minska byråkratin. Vi måste ta subsidiaritetsprincipen på allvar. Alltsedan Maastrichtfördraget har vi pratat om att subsidiaritetsprincipen måste tillämpas korrekt. Ändå tillämpar vi den bristfälligt. Våra tal räcker längre än ansträngningarna för att avskaffa byråkratin och för att se till att Europeiska kommissionen – och EU – bekymrar sig om de verkligt stora problemen i stället för att gå in i minsta lilla detalj. Alla problem i Europa måste inte bli EU:s problem. Vi måste bekymra oss om de stora frågorna.

Allt detta måste naturligtvis, herr talman, ske i enlighet med bestämmelserna i stabilitetspakten. Vi kommer inte att ändra på de grundläggande dragen i stabilitets- och tillväxtpakten. Det har Europeiska rådet fastställt. Under de följande åren kommer jag att hålla fast vid den här principen.

Stabilitet utlovades då den gemensamma valutan infördes. Stabilitet är inte enbart ett inträdeskrav, utan också ett krav på lång sikt. Det var stabilitet som vi lovade. EU får inte bryta sina löften. Jag kommer inte att bryta dem.

Men Europeiska rådet har med rätta fastställt att vi också ska använda oss av flexibilitetsmarginalerna, som omfattar stabilitetspakten som reformerades 2005 och 2011, för att lyfta fram tillväxten i stabilitets- och tillväxtpakten. Det har vi gjort i det förflutna, och det kommer vi också att göra framöver. De initiativ som vi har tagit och slutfört under de gångna åren får inte underskattas. Jag var ordförande för Eurogruppen, och jag är glad att jag inte längre är det. Det var verkligen ingen dans på rosor. För övrigt tvivlar jag på om den befattning som jag söker i dag kommer att bli angenämare. Men under eurokrisen, som inte var någon eurokris utan en skuldskris, var vi tvungna att reparera ett brinnande flygplan i luften. Det var inte enkelt, uppfyller inte alla krav på högstående statsmannakonst och kraven på finslipad, politisk estetik, men vi lyckades bevara euroområdet som en helhet.

För ungefär mer än ett år sedan slog spekulanter från hela världen vad om att euroområdet skulle stöta samman. Det gjorde det inte. På många finansmarknader slog man vad om att Grekland skulle lämna euroområdet.

Jag gjorde mitt allt, och jag är stolt över att Grekland, detta duktiga folk, denna stora nation, fortfarande är medlem av den europeiska ekonomiska och monetära unionen.

Men vi begick också fel. Att reparera ett flygplan i luften är ingen enkel sak; ibland bränner man sig på fingrarna.

Om vi än en gång måste införa anpassningsprogram – som jag för övrigt inte tror att vi behöver göra under de närmaste åren – hoppas jag att vi först gör en mycket noggrann social konsekvensanalys. Jag skulle gärna vilja veta hur anpassningsprogrammen påverkar människornas liv.

I framtiden kommer inga anpassningsprogram att införas utan en förhandsanalys av de sociala effekterna.

Jag önskar att det för varje anpassningsprogram fanns en plan B. En plan B som vi kunde ta till när de makroekonomiska prognoserna inte stämmer. Om tillväxten i ett land är lägre än vad anpassningsprogrammet kräver, ska man kunna anpassa anpassningsprogrammet. Därför är jag en förespråkare för att man samtidigt utarbetar en plan B.

Jag skulle vilja att vi diskuterar trojkan på nytt.

Parlamentet har i relevanta betänkanden fastställt att trojkan i dess nuvarande form saknar demokratisk substans. Trojkan saknar demokratisk substans och en parlamentarisk dimension. Vi måste omforma trojkan och göra den mer demokratisk, parlamentarisk och politisk. Vi ska göra det.

Vi kan inte spendera mer pengar än vi har. Vi måste ersätta underskott och skulder med idéer. Idéerna finns: vi måste i större utsträckning använda oss av de

möjligheter den digitala tekniken ger eftersom den inte känner några gränser. Vi måste bryta ner nationella barriärer i telereglering, upphovsrätt och dataskyddsstandarder. Vi måste bryta ner nationella barriärer i förvaltningen av radiospektrum. Vi måste riva ner dessa barriärer, dessa hinder för tillväxt. Roamingavgifterna i Europa måste försvinna och de ska försvinna. Om vi lyckas införa en verklig digital gemensam marknad kan vi skapa 250 miljarder euro i ytterligare tillväxt i Europa. Det ska vi också göra.

Vi behöver, såsom det så många gånger påpekades under Ukrainakrisen, en motståndskraftig energiunion med en framåtblickande klimatpolitik. Vi måste omorganisera Europas energipolitik i en ny europeisk energiunion. Vi måste samla våra resurser, kombinera vår infrastruktur och förena vår förhandlingsstyrka gentemot omvärlden. Vi måste diversifiera våra energikällor, och minska energiberoendet i flera av EU-länderna.

Jag vill att EU ska bli världsledande i förnybar energi. Vi kommer att ge ett betydande bidrag till att förbättra energieffektiviteten utöver 2020-målet, framför allt vad gäller byggnader. Ett bindande mål på 30 % för energieffektiviteten fram till 2030 är för mig ett minimum, om vi vill vara trovärdiga och framåtblickande. Vi kan inte hävda att vi står i spetsen för klimatförändringspolitiken om vi inte blir mer trovärdiga när det gäller energieffektivitet.

Den inre marknaden måste fullbordas. Om vi lyckas med det kommer vi att lägga till ytterligare 200 miljarder euro i mervärde till den europeiska ekonomin. Vi måste göra det.

Vi måste komplettera de nya europeiska bankreglerna med en kapitalmarknadsunion. För att förbättra finansieringen av ekonomin bör vi ytterligare utveckla och integrera kapitalmarknaderna. Detta skulle minska kostnaderna för att få fram kapital, i synnerhet för små och medelstora företag.

Fri rörlighet för arbetstagare har alltid varit en av hörnstenarna för den inre marknaden. Jag kommer att försvara den principen.

Fri rörlighet är en möjlighet, inte ett hot. Reglerna kommer inte att ändras. Det är de nationella myndigheternas uppgift att bekämpa missbruk och falska anspråk. Jag kommer att inleda en riktad översyn av direktivet om utstationering av arbetstagare och dess genomförande. Vi måste bekämpa social dumpning och vi kommer att göra det.

Jag kommer att bekämpa skatteflykt och skattebedrägeri. Jag ställer mig positivt till att man på EU-nivå antar en gemensam konsoliderad bolagsskattebas och en skatt på finansiella transaktioner. Vi måste bekämpa penningtvätt och vi kommer att göra det.

Vad gäller den ekonomiska och monetära unionen är krisen ännu inte över.

Krisen är ännu inte över.

Krisen är ännu inte över, eftersom 25 miljoner kvinnor och män är arbetslösa. Krisen är över först då full sysselsättning råder. För att vi ska nå det målet måste vi samordna vår ekonomiska politik på ett bättre sätt. Vi ska införa ekonomisk styrning. Vi har rätt att ställa krav på de strukturella reformer som behövs för att på medellång sikt bidra till den europeiska ekonomins tillväxt. Om EMU-länderna gör särskilda insatser måste vi överväga att införa ekonomiska incitament som främjar åtgärderna. Vi bör överväga att införa en egen finanspolitisk kapacitet för euroområdet.

Det är löjväckande att vi låter oss företrädas av så många representanter som ofta motsäger varandra och samtidigt framhåller att vi har en av de starkaste valutorna i världen. Jag vill att den ekonomiska och monetära unionen och euron representeras av ett enda säte, en enda plats, en enda röst i Bretton Woods-institutionerna.

När jag nu ändå kom in på Bretton Woods och USA skulle jag vilja säga några ord om frihandelsavtalet med USA. Jag är för avtalet. Jag tror att de två största ekonomierna, de två största demokratierna på vår jord, kan förena sina krafter både i amerikanernas och européernas intresse. Men avtalet får inte slutas till vilket pris som helst. Vi kan inte överge våra hälsonorner. Vi kan inte överge våra sociala normer. Vi kan inte överge våra krav på dataskydd. Jag vill inte att dataskyddet ska ingå i förhandlingarna med våra amerikanska vänner. Och jag vill inte att vi inrättar parallella och hemliga domstolar. Vi är ett rättssamhälle, och såväl i USA som i Europa ska vi följa lagen.

Vi ska arbeta för att förhandlingarna blir så öppna som möjligt. Om vi inte offentliggör de dokument som berörs – och nu talar jag inte om de dokument som handlar om strategierna för förhandlingarna – kommer avtalet att misslyckas. Det kommer att misslyckas i allmänhetens ögon, det kommer att misslyckas här i parlamentet, det kommer att misslyckas i våra nationella parlament, om det blir ett blandat avtal. Vi måste vara öppnare för vi har ingenting att dölja. Vi kan inte ge intryck av att vi har något att dölja. Vi måste arbeta öppet och offentliggöra alla berörda dokument.

EU är en värdeunion. Vi är trovärdiga i världens ögon om vi inom unionen ställer krav på de grundläggande värderingarna. Jag kommer att utnämna en kommissionsledamot med ansvar för tillämpningen av stadgan om de grundläggande rättigheterna. Jag vill att EU så snabbt som möjligt ansluter sig till Europarådets konvention om skydd för de mänskliga rättigheterna.

Direktivet om antidiskriminering står fortfarande på dagordningen, och jag ska försöka övertala rådet att anta det så snabbt som möjligt, åtminstone de allmänna riktlinjerna.

Den lagliga migrationen och den irreguljära invandringen är frågor som nästan dagligen sysselsätter våra invånare. Jag kommer att lägga fram ett förslag till gemensam asylpolitik. Vi måste fundera på den lagliga migration som Europa kommer att vara i desperat behov av under de fem kommande åren. Vi måste göra lika väl ifrån oss som USA, Kanada och Australien. Vi kan lyckas med det som dessa länder redan länge har gjort.

Ni vill att vi ska skydda våra yttre gränser. Vi ska skydda våra yttre gränser. Vi ska bekämpa de kriminella organisationer som blir rika på andras olycka. Vi ska i hjälpa

dem som vill ta sig till oss, i hemlandet, innan de tar båten för att korsa Medelhavet. Vi ska arbeta för en bättre solidaritet mellan Nord- och Sydeuropa. Den irreguljära invandringen och flyktingproblemet är inte enbart Maltas, Cyperns, Italiens eller Greklands problem: det är ett problem för hela Europa.

Jag vill inte ödsla många ord på utrikespolitiken. Vi behöver så snart som möjligt en gemensam utrikes- och säkerhetspolitik. Jag tycker inte att utrikesministrarna ska sätta käppar i hjulet för utrikesrepresentanten, och jag ska också se till att de slutar upp med det. Den gemensamma utrikespolitiken måste utåt visa upp en enhetlig fasad.

Utrikesrepresentanten kommer att få ett brett arbetsfält och stödjas av de andra kommissionsledamöterna med sina ansvarsområden.

När det gäller försvaret ska EU inte blir en motsats till Nato. Vi måste samarbeta och andas i samma rytm. På försvarsområdet behöver vi stärkt samarbete i enlighet med Lissabonfördraget. Framför allt på upphandlingsområdet behöver vi mer samarbete i stället för motstånd för att köpa in det som vi gemensamt använder.

Inget nytt land kommer att ansluta sig till EU under de kommande fem åren. I dagens läge är det omöjligt att föreställa sig att ett av de kandidatländer som vi förhandlar med skulle uppfylla alla anslutningskriterierna in i minsta detalj senast 2019. Men förhandlingarna fortsätter och andra europeiska folk och länder behöver ett trovärdigt och ärligt europeiskt perspektiv. Framför allt gäller detta länderna på västra Balkan. Denna tragiska region i Europa behöver ett europeiskt perspektiv. Annars kommer de gamla demonerna åter att väckas till liv.

Jag hade i detalj velat berätta för er om den industripolitik som vi måste genomföra inom EU för att öka industrins andel av EU:s BNP till 20 %. Jag hade i detalj velat berätta om Ukraina. Jag vill skicka en hälsning till ukrainarna och säga att vi betraktar dem som européer och att de har en plats i Europa.

Jag hade i detalj velat berätta varför jag tycker att det är nödvändigt att vi i alla EU-länder inför minimilöner och garanterad minimiinkomst. Vi fortsätter att arbeta med dessa frågor.

Jag är övertygad om att tjänsterna i allmänhetens intresse och de offentliga tjänsterna bör bevaras. De får inte bli föremål för tidsandans nycker. Låt oss kämpa för den offentliga sektorn i Europa!

Jag hade velat tala med er om Afrika, detta Afrika som så ofta beskrivs som olyckligt och som glöms bort. Men jag hade velat prata om det Afrika som är rikt på resurser, framför allt mänskliga resurser. Vi ska inte glömma Afrika. Vi ska stoppa denna skandal, denna tragedi, detta drama som upprepas varje dag. Var sjätte sekund dör en människa av hunger och vi förlorar 25 000 barn varje dag på grund av hunger. Så länge som 25 000 barn dör av hunger varje dag, är arbetet i Europa inte slutfört. Europa bär ansvar för att förändra situationen.

Vi måste börja om från början, vi måste lyssna till dem som talade till oss den 25 maj. Men det är inte dags för en revolution. Inte heller är det dags för en

motrevolution. Om vi vill att européerna ska förälska sig på nytt i sitt Europa, måste vi säga att vi är stolta över Europa. Vi måste säga att vi är stolta över mycket som vi har gjort under de senaste decennierna.

Man säger ofta att vi inte längre diskuterar krig och fred. Men den föga positiva dialogen om krig och fred är fortfarande en europeisk fråga. I utkanten av EU märkte vi nyligen att freden inte är en gäst som stannar på den europeiska kontinenten.

Vi ska vara stolta över våra föräldrars generation, över våra mor- och farföräldrars generation som återvände från slagfälten och koncentrationslägren med en evig efterkrigstida bön på läpparna: "Aldrig mera krig". Det är ett politiskt program som ända till dags dato bara haft fördelar. Vi står i tacksamhetsskuld till våra förfäder.

Vi ska vara stolta över att vi under 1990-talet lyckades med utvidgningen, att vi förenade den europeiska historien och geografien, att vi fick slut på detta ödesdiga efterkrigstida beslut som gick ut på att Europa skulle vara tudelat för alltid. Vi förenade, utan vapen men med övertygelse, den europeiska geografien och historien, och jag vill uttrycka min uppskattning för de i Central- och Östeuropa som en dag beslutade sig för att ta historien i sina egna händer, som inte längre stod vid sidan och såg på utan själv skapade historia. Det är dags att sluta prata om de gamla och de nya EU-länderna. Det finns bara EU-länder, och de är varken gamla eller nya!

Vi ska vara stolta över att vi infört den gemensamma valutan. Den gemensamma valutan delar inte Europa, den skyddar Europa.

I tjugo år var jag Luxemburgs finansminister. En gång i halvåret åkte jag till Bryssel för att diskutera centralkursjusteringar. En gång i halvåret såg jag i levande livet hur farligt valutaturbulens var för den europeiska ekonomin. Flera gånger var jag med om att ett land förlorade sin trovärdighet, eftersom det blev tvunget att devalvera trots att det var konkurrenskraftigt. Jag har med bitterhet varit med om fruktansvärda scener, där de som borde ha ökat sin valutas yttre värde inte ville göra det av rädsla för att förlora marknader, eller där de som borde ha devalverat inte vågade göra det av rädsla för ett massivt intrång och en ostrukturerad återgång till inflation.

Om vi under händelserna i Ukraina eller under den ekonomiska och finansiella krisen som drabbade oss och som gjorde Europa till epicentrum för en global strid fortfarande hade varit en del av det europeiska monetära systemet, hade ett valutakrig utkämpats i dag i Europa. Frankrike mot Tyskland, Tyskland mot Italien, Italien mot Portugal och Spanien, alla mot alla. Euron, dess disciplin och målmedvetenhet gör att vi har en monetär ordning som skyddar oss. Euron skyddar Europa.

Grekland ville inte lämna euroområdet. Och vi ville inte att Grekland lämnade euroområdet.

Om inte vi hade gjort det vi gjorde under de gångna decennierna, om vi inte hade förvandlat Europa till en fredskontinent, om vi inte hade förenat den europeiska historien och geografien, om vi inte hade infört den gemensamma valutan och om vi inte hade skapat den största inre marknaden i världen i Europa, var skulle vi då befinna oss i dag? Vi skulle vara försvarslösa och försvagade, utan rang och utan

vapen. Det är tack vare våra föregångares arbete och övertygelser som Europa i dag är en kontinent där invånarna kan leva i fred i ett relativt välstånd.

Jag vill inte att Europa ska sitta på läktaren. Jag vill inte ett Europa som tittar på de andra då de handlar, agerar och avancerar. Jag vill att Europa ska vara en mittfältare, att Europa ska spela framåt, att Europa ska vinna, skydda, finnas till och vara ett föredöme för andra. För att vi ska kunna göra det måste vi inspireras av de principer och övertygelser som de stora européerna har gett oss i arv, de som fanns där när vi ännu inte hade kommit någonstans. Jag skulle här vilja uttrycka min uppskattning för Jacques Delors, kommissionens stora ordförande. Alla kan inte bli en Delors, men Delors är min vän och min lärare, och hans verk inspirerar mig varje dag. Jag vill uttrycka min uppskattning för François Mitterrand som sade att nationalism leder till krig. Mitterrand hade rätt.

Och jag vill också uttrycka min uppskattning för Helmut Kohl som är den största europé som jag har haft förmånen att träffa under min livstid.

Låt oss göra dem till våra förebilder. De hade mod, tålamod och beslutsamhet. Låt oss se till att vi har samma mod, tålamod och beslutsamhet. Om vi har mod, tålamod och beslutsamhet kan vi gå långt och ha stora ambitioner.

Vi kan göra stora saker tillsammans, för Europa, för dess invånare, för världen.

Tack för er uppmärksamhet.

Jean-Claude Juncker

Tillträdande ordförande för Europeiska kommissionen

**Europa i rörelse igen:
Jean-Claude Junckers viktigaste budskap i
talet i Europaparlamentet**

Tal i Europaparlamentet i plenum före omröstningen
om kommissionen

Strasbourg den 22 oktober 2014

Europa i rörelse igen: Jean-Claude Junckers viktigaste budskap i talet i Europaparlamentet

Tal i Europaparlamentet i plenum före omröstningen om kommissionen

Tid för handling

”Från Ukraina till Syrien, Mellanöstern och Nordafrika: vårt grannskap är fortfarande instabilt. De skaror av invandrare som anländer till EU:s yttre gränser på jakt efter en bättre framtid påminner oss om behovet att förena solidaritet med kravet på säkra gränser. Och gränsöverskridande hälsohot som ebolaepidemin har förståeligt nog injagat skräck hos allmänheten.

Vi kan inte och vi ska inte sopa dessa växande problem under mattan. Vi kan inte och vi ska inte slå dövörat till. Därför framhåller jag att tiden för europeisk handling är nu. Därför säger jag nu klart och tydligt i detta parlament att de europeiska problemen inte kan dras i långbänk.”

Bort med stuprörstänket

”När jag presenterade mitt nya team den 10 september ville jag visa att jag vill nå resultat snabbt och effektivt. Därför ser min kommission inte bara annorlunda ut utan kommer också att fungera annorlunda. Inte som summan av sina delar utan som ett team. Inte med stuprörstänk, kluster och skarpa gränser mellan portföljerna, utan som ett politiskt kollegium. Jag vill ha en politisk och handlingskraftig kommission som verkar för det gemensamma bästa och för Europas medborgare.”

Lyssna på parlamentet

”Utfrågningarna har visat en bred enighet om det team jag har föreslagit. Ni har dock också gett uttryck för en del farhågor, både under utfrågningarna och i era kontakter med mig. Jag är beredd att snabbt ta itu med de farhågor som ni framfört om den nya kommissionens funktionssätt.

Jag har lyssnat noga på er och så här tänker jag bemöta era farhågor på ett antal punkter:

1. En ny slovensk kommissionär, Violeta Bulc, klarade av sin utfrågning på rekordtid. Det skedde tack vare den raska omfördelningen av ansvarsområden. Violeta blir ansvarig för **transporter**, medan Maroš Šefčovič, en erfaren ledamot av den gamla kommissionen, blir vice ordförande med ansvar för **energiunionen**.
2. Jag har beslutat att vidga Frans Timmermans fögderi till ett övergripande ansvar för **hållbar utveckling**. Hållbar utveckling är ju en fördragsfäst princip (artikel 3 i EU-fördraget) och bör alltså beaktas av alla institutioner i deras verksamhet. Principen ingår också i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna, som Frans också har det övergripande ansvaret för. Hållbarhet och miljö är också viktiga för allmänheten. Vi har de redskap

som behövs för att gripa oss an dem i den nya kommissionen: kraftfulla gröna portföljer med stora budgetar och en allt annat än tandlös lagstiftning.

3. Ansvar för **läkemedel och medicintekniska produkter** stannar kvar hos Generaldirektoratet för hälsa, eftersom jag håller med er om att läkemedel inte är produkter som alla andra. För läkemedel kommer politiken att föras gemensamt av Vytenis Andriukaitis och Elzbieta Bieńkowska, som visade sina otroliga talanger under sin utfrågning.

4. **Rymdpolitiken** kan ge ett stort bidrag till vidareutvecklingen av en stark industribas i EU, en av prioriteringarna för min kommission. Därför har jag beslutat att den ska bli kvar hos Generaldirektoratet för inre marknad och industri, i tryggt förvar hos Elzbieta Bieńkowska.

5. Sist men inte minst har jag beslutat att placera **medborgarskap** hos kommissionär Dimitris Avramopoulos, som ansvarar för migration och inrikes frågor – frågor som är centrala för EU-medborgarna, och han kommer att samarbeta nära på det här området med rätts- och konsumentkommissionären Věra Jourová. Jag vill samtidigt upprepa mitt förtroende för Tibor Navracsics, som skötte sig utmärkt i sin utfrågning och visade ett starkt europeiskt engagemang, och det är därför ni bedömde honom som kvalificerad att sitta i kommissionen.”

Twister mellan stat och investerare

Jag har noterat den intensiva debatten om lösning av tvister mellan investerare och stat (ISDS) i förhandlingarna om frihandelsavtalet med USA. Låt mig upprepa vad jag sa den 15 juli i denna kammare, samma sak som står i mina politiska riktlinjer: min kommission kommer inte att godta att EU-ländernas domstolar får sin behörighet begränsad av särskilda regelverk för tvister mellan investerare och stat. Rättsstatligheten och principen om likhet inför lagen måste tillämpas också i detta sammanhang.

I förhandlingsmandatet finns ett antal villkor som ett sådant regelverk måste uppfylla, liksom dess förhållande till nationella domstolar. Vi är alltså inte bundna i det avseendet: mandatet är öppet och fungerar som vägledning.

Jag trodde att min uppfattning i frågan var mycket tydlig, men jag förtydligar den gärna och upprepar den här i dag eftersom flera av er har bett om det: i det avtal som min kommission förr eller senare överlämnar till denna kammare för godkännande kommer det inte att finnas något som begränsar parternas tillgång till nationella domstolar eller låter hemliga domstolar få sista ordet i tvister mellan investerare och stat.

Jag har bett Frans Timmermans, i hans egenskap som förste vice ordförande med ansvar för rättsstatsprincipen och stadgan om de grundläggande rättigheterna, att bli min rådgivare i frågan. **Det blir ingen klausul om tvister mellan stat och investerare i frihandelsavtalet med USA om inte Frans också går med på det.**

Jag är förvissad om att vi med ert stöd kan förhandla fram ett långtgående handelsavtal med USA med dessa förutsättningar, utan att göra avkall på de europeiska intressena eller på rättsstatsprincipen.

Fylla investeringsluckan

”Låt mig klart och tydligt framhålla att min kommission, som alla andra kommissioner före oss, kommer att behandla medlemsstaterna lika. Och vi kommer att vara

stränga när vi behöver vara stränga. **Det är hög tid för en verklig bred överenskommelse, en stor koalition av länder och stora politiska partier, som samarbetar kring tre spår: strukturreformer, trovärdiga finanser och investeringar.**

Svaret på det rådande ekonomiska läget kan inte komma uppifrån. Jag tror inte på mirakel: det finns ingen patentmedicin eller magisk 'tillväxtknapp' som vi kan trycka på i Bryssel. Strukturreformer, trovärdiga finanser och investeringar på nationell nivå och EU-nivå måste följas åt."

"Nivån på investeringar i EU sjönk med knappt 500 miljarder euro, eller 20 %, efter den senaste toppen 2007. **Vi står inför en investeringslucka. Vi måste jobba på att fylla den luckan.**

EU kan bidra till det. Som ni vet tänker jag lägga fram ett vittsyftande investeringspaket på 300 miljarder euro för jobb, tillväxt och konkurrenskraft.

Jag kan inte nu redovisa detaljerna i paketet. Hur skulle det gå till, när mitt nya team ännu inte ens mötts för att diskutera det?

Ni får helt enkelt lita på mig. Ni har mitt ord på att min kommission kommer att börja jobba på det här dygnet runt så snart som vi tillträder.

Om ni ger mig ert stöd i dag, så lägger vi fram paketet före jul. Det är inte ett löfte, det är något som kommer att inträffa."

Junckerkommissionens första lagförslag

"Varje dag förlorar EU på att inte **ta vara på den enorma potentialen på vår stora digitala inre marknad.** Arbetstillfällena som borde finnas skapas aldrig. Idéer, den europeiska ekonomins själva förutsättning, förverkligas inte som de borde. Det är dags att vi gör något åt det."

"I dagens allt mer konkurrensutsatta värld kan EU bara lyckas om vi **får energiunionen att fungera.**

I de diskussioner som vi kommer att ha under de kommande dagarna i den här frågan tänker jag be medlemsstaterna att enas i Europeiska rådet så att vi kan åka till Paris med ett tydligt mandat. Vi måste alla dra åt samma håll om vi ska komma någonstans."

Slutord

"Medborgarna är modfällna, extremister till vänster och höger nafsar oss i hasorna, våra konkurrenter tar sig friheter. Det är dags att vi ger en nytändning åt det europeiska projektet.

Vi står inför enorma utmaningar. Det är nu vårt ansvar att ta herraväldet över utmaningarna. Om vi vill spela en roll för framtiden måste vi spela den nu. Det är vårt ansvar att se till att avtrycket av den europeiska sociala modellen syns tydligt i allt vi gör. För Europa är det värn för oss alla som är hemmahörande i denna underbara världsdal.

Jag står här inför er, inför detta parlament som är den europeiska demokratis fyrbåk, och jag **manar er att sätta Europa i rörelse igen.**"

Tid för handling

Tal i Europaparlamentet i plenum före omröstningen om kommissionen

Strasbourg den 22 oktober 2014

Herr talman, ärade ledamöter!

I ett tal som jag hade privilegiet att framföra inför er den 15 juli presenterade jag de allmänna riktlinjerna i enlighet med vad kommissionens tillträdande ordförande har rätt till enligt fördragen.

Det var inte en stilövning: det var en programförklaring, en redovisning av projekt, innehåll, strävan.

De kommissionärer som, om ni samtycker, kommer att utgöra min kommission ska hålla sig till dessa allmänna riktlinjer. Jag fordrar inte blind lydnad av mina kommissionärer. Som jag sade i Bryssel när jag presenterade kommissionen: i min ålder inleder man inte någon karriär som diktator. Jag vill att kommissionärerna ska känna sig fria. I min egenskap av tillträdande ordförande har jag ombetts att göra allt för att sammanfoga en politisk kommission, och då får ni respektera att kommissionärerna har politiska åsikter och framför sina synpunkter för att ge näring åt debatten inom kommissionen. Jag har valts till ordförande i kommissionen på grundval av ett program som knyter mig till Europaparlamentet. Jag har ett avtal med dig, herr talman, och med Europaparlamentet, och jag tänker följa de villkor i avtalet som jag redovisade för er i somras.

Den kommission som om ni samtycker tillträder den 1 november efterträder José Manuel Barrosos kommission, som var ordförande för kommissionen i tio år. Jag vill här och nu göra min reverens för José Manuel Barroso, som var ordförande under en tid som ärligt talat var svår. Barrosokommissionen fick hantera finanskrisen och dess följder. Barrosokommissionen klarade av att infoga tretton nya medlemsstater i EU:s olika system. Jag anser att José Manuel Barroso utträttat ett gott arbete, och att han ofta kritiserades på ett sätt som ibland föreföll mig orättvist. José Manuel Barroso har kämpat för Europa, och jag vill tacka honom för det utomordentliga arbete han utträttat.

I juli lovade jag er att sätta samman en politisk kommission, och jag sade att nästa kommission skulle bli politisk för att inte säga mycket politisk. Det var ett allmänt önskemål som många av er uttryckte. Kommissionen är inte en anhopning av anonyma tjänstemän. De i och för sig kompetenta generaldirektörerna ska lyda kommissionärerna, inte tvärtom.

Jag har därför gjort allt för att få tungviktare utnämnda till kommissionen av regeringarna och av den tillträdande ordföranden.

De män och kvinnor som utgör min kommission har utövat viktiga befogenheter i sina hemländer, ansvar på hög nivå. Kommissionen kommer att bestå av fyra före detta premiärministrar, nitton före detta ministrar, tre före detta utrikesministrar, flera före detta finansministrar, sju ledamöter av den förra kommissionen och åtta före detta ledamöter av Europaparlamentet. Detta återspeglar kommissionens skyldighet att vara mycket politisk.

Jag lovade er en mer politisk kommission: dess sammansättning visar att den kommer att bli mer politisk än de föregående kommissionerna. Jag lovade er i juli en effektivare kommission, och det var också ett önskemål som de flesta i denna församling ställde sig bakom. Jag har valt att omorganisera kommissionen. En nyhet är att jag har valt att utse en förste vice ordförande, Frans Timmermans, som jag vill nämna alldeles särskilt denna förmiddag.

Jag har gjort detta val eftersom jag känner honom sedan hedenhös, jag har också gjort detta val för att ge kommissionen den politiska jämvikt som fördelningen av kommissionärer inte helt kunnat skänka. Jag har läst i merparten av den europeiska pressen att Frans Timmermans ska bli min högra hand, men jag hoppas att han av och till också kan bli min vänstra hand, även om det blir svårt.

Jag har utsett ett antal vice ordförande. Jag har utsett utrikesrepresentanten till vice ordförande, eftersom det står så i fördraget. Jag har också för avsikt att utse budgetkommissionären till vice ordförande, eftersom utarbetandet och genomförandet av budgeten definitionsmässigt är en övergripande fråga. Vidare har jag tanken att be de före detta premiärministrarna att sköta samordningen i kommissionärskollegiet. Premiärministrar är vana vid den känsliga uppgiften att samordna andras arbete. Ibland lyckas de, ibland inte, men de vet vad samordning handlar om. Jag har därför bett de före detta premiärministrarna att tjänstgöra som vice ordförande vid kommissionen. Jag har beslutat att ge Frans Timmermans ansvar för subsidiaritetsprincipens tillämpning, en viktig sak. Vi har sagt och vi har lovat de europeiska väljarna och medborgarna att vi ska göra EU till en maskin, ett redskap, en strävan, en fabrik för att ta hand om de stora problemen och låta de mindre problemen skötas av medlemsstaterna och de lokala nivåerna, eftersom de är bättre på det. Frans Timmermans ska övervaka att principerna för bättre lagstiftning följs. Ett tungt uppdrag, som rör alla kommissionärer, eftersom alla kommissionärer bör medverka i denna satsning på att få ordning på EU, dess ryggmärgsreflexer och politiska beteende. Jag har vidare beslutat att ge Frans Timmermans ansvaret för hållbar utveckling: en viktig satsning med lång räckvidd som man måste tänka på dagligdags. Jag kan inte göra som ert miljöutskott ville, att ansvaret för hållbar utveckling skulle överföras till vice ordföranden med ansvar för tillväxt och investeringar. Jag har i stället bett Frans Timmermans att ta ansvar för denna särskilt viktiga del av vårt kollektiva agerande, eftersom respekten för hållbar utveckling är inskriven i stadgan om de grundläggande rättigheterna, som också är en stor del av Frans Timmermans fögderi, i likhet med artikel 3 i fördraget.

De vice ordförande som jag har valt kommer att få ansvar för kommissionens prioriteringar, som jag redogjorde för här i somras. En vice ordförande ska få ansvar för alla aspekter av energiunionen, bland annat förnybar och alternativ energi. En vice ordförande ska få ansvar för tillväxt och investeringar, en för den digitala marknaden i EU och en för euron och dialogen mellan arbetsmarknadens parter. Det

är inte fråga om småpåvar som ska chefa över de andra kommissionärerna. Ledamöterna av kommissionen är varandras likar: de ska i stället vara vice ordförande för projekt, samordnare, vägledare, samlare, organisatörer av idéer och initiativ. Under utfrågningarna i parlamentet och i den konstruktiva delen av den publicerade opinionen har jag noterat mångahanda tvivel och frågor om dessa okända skapelser, kommissionens vice ordföranden som ska samordna verksamheten. Det förvånade mig att behöva läsa det. Alla har sagt åt mig att kommissionen behövde bli effektivare. Alla, eller nästan alla, klagade på att kommissionen bestod av 28 ledamöter, en per land, och att det var för många. Jag hade att välja på en omlagd organisation eller en uppdelning av ansvarsområdena så att jag kunde dela ut dem på 28 kommissionärer. Frågan är enkel: antingen vill man ha 28 kommissionärer som var och en pysslar i sitt hörn, som inskränkt tänker på sitt, sköter sina små fögderier, vilket blir följderna om man delar upp och splittrar kommissionens ansvarsområden, eller så har man kommissionärer som verkar under välvilligt beskydd av ett antal vice ordförande som samordnar deras verksamhet. Om ni hade velat ha en kommission efter det gamla mönstret skulle ni ha sagt till. Men om ni vill ha en effektivare kommission, en kommission som griper sig an Europas stora strävan, som organiserar och strukturerar den, då har ni inget annat val än att låta ett antal vice ordförande sköta genomförandet av kommissionens stora politiska prioriteringar.

Jag ska ge er två exempel: det ska finnas en vice ordförande för euron och dialogen mellan arbetsmarknadens parter, en kommissionär för ekonomiska och finansiella frågor och skatter samt en kommissionär för socialpolitiken. Och så kommer då Europeiska planeringsterminen. Det är uppenbart att den ansvarige vice ordföranden ska samordna socialkommissionärens och ekonomikommissionärens initiativ. Europeiska planeringsterminen rör inte bara ekonomi och finans. Europeiska planeringsterminen, och de landsspecifika rekommendationer som kommissionen lämnar, måste också ta hänsyn till de sociala aspekterna av EU:s monetära och ekonomiska system.

Det debatteras en massa om AAA-klassningen. Alla älskar AAA-klassningen. Faktum är att i euroområdet finns det bara två länder kvar som klassas som AAA: Tyskland och Luxemburg. Tyskland har goda utsikter att ha kvar klassningen, och för Luxemburg återstår det att se. Men vad jag vill är att EU skaffar sig en annan AAA-klassning. Jag vill att EU skaffar sig en social AAA-klassning, en klassning som är lika viktig som kreditbetyget AAA.

Vi har utsett en vice ordförande för tillväxt och investeringar. Han ska samordna verksamheten för alla kommissionärer som bidrar till tillväxt- och investeringspolitiken: transportkommissionären, kommissionären för den digitala ekonomin, även här ekonomikommissionären och socialkommissionären, men även kapitalmarknadskommissionären, inreklamarknadskommissionären och så vidare.

Om vi ska lägga fram ett omfattande investeringspaket inför Europas folk och alltså först och främst inför parlamentet, måste någon organisera det. Och eftersom det finns olika ansvarsområden som måste samverka, olika kommissionärer och politikområden som ska dra sitt strå till stacken, måste naturligtvis en vice ordförande samordna verksamheten. Jag vill se ett slut på stuprörstänkandet, jag vill se ett slut på

denna förvaltning där varje kommissionär sitter och pysslar i sitt hörn, jag vill göra slut på denna fackidioti som man alltför ofta ser i kommissionens arbete.

Jag vill fästa er uppmärksamhet på en aspekt som nästan ingen förståsigpåare nämnt: den stora förloraren i denna nya organisation är jag. Av den enkla anledningen att jag har delegerat en stor del av mina befogenheter som ordförande till de vice ordförandena. Man kan inte ha projektansvariga vice ordförande om ordföranden fortsätter att leda kommissionens arbete, som skett hittills. Men jag vill framhålla att för att en punkt ska tas upp på kommissionens dagordning vill jag först att den samordnande vice ordföranden ger sitt samtycke. Men den som delegerar befogenheter, och det säger jag utan att det är tänkt att låta som ett hot, kan också ta tillbaka dem om det behövs. För övrigt ansvarar de vice ordförandena för uppgifter som hittills åvilat kommissionens ordförande.

Jag lovade er i juli att se till att den nya kommissionen innehåller tillräckligt många kvinnor: vi har nio kvinnliga kommissionärer, lika många som i Barrosokommissionen. Jag fick kämpa för att få de nationella regeringarna att föreslå nio kvinnliga ledamöter. I slutet av juli, två veckor efter att jag talat till er, hade vi tre kvinnor på förslag från medlemsstaterna, och jag fick övertala ett stort antal av dem att skicka en kvinnlig kommissionär och jag fick avvisa ett antal manliga kandidater. Det säger jag inte för att genera de premiärministrar som jag lyckades övertala att föreslå en kvinnlig kommissionär. Men ärligt talat, nio kvinnor på 28 kommissionärer, det är fortfarande skrattretande.

Och eftersom vi alla, i princip, tillhör nationella politiska partier, tycker jag att ni redan i morgon bitti kan börja bearbeta de nationella regeringarna i frågan. Och jag tycker att det är lite pinsamt att behöva säga det till er, eftersom Luxemburg inte utsett någon kvinna. Det gör vi säkert nästa gång, eftersom Viviane Reding varit kommissionär i femton år.

Jag sade till er, kära vänner, vid debatten i juli, att jag skulle lyssna uppmärksamt på utfrågningarna. Hur kan man låta bli? Jag följde med ett ärligt talat varierande intresse utfrågningarna i parlamentet, sammanlagt 29 stycken. Jag sade till er i juli att kommissionen inte är Europeiska rådets eller ministerrådets generalsekreterare, och att jag inte tänkte bli Europaparlamentets springsjas. Jag har också lyssnat på vad ni har sagt, och jag fann för gott att i vissa fall dra konsekvenserna av de utfrågningar som ägt rum här. Den kommissionär som Slovenien föreslog fick ersättas av en annan slovensk kommissionär, och jag beslutade att ge henne det viktiga ansvarsområdet för transporter. Eftersom jag inte ville börja stuva om i kommissionens grundläggande organisation valde jag att utnämna Maroš Šefčovič till kommissionär för energiunionen, eftersom han redan tidigare tjänstgjort som vice ordförande och alltså har en föreställning av vad den samordning jag bett honom ta hand om kan innebära. Jag har redan nämnt att jag föreslog min vän Frans Timmermans att han skulle berika sin portfölj med det övergripande ansvaret för hållbar utveckling. Jag har lyssnat med stor uppmärksamhet på alla de som klagat på att jag flyttat ansvaret för läkemedel och medicintekniska produkter från hälsokommissionären till inre marknads-kommissionären. Jag var inte av uppfattningen – och de som känner mig vet det mycket väl – att läkemedel, hälsoprodukter och vård i största allmänhet är en handelsvara som alla andra: hälsan är inte en handelsvara. Jag tog alltså intryck av uppmaningarna att återställa

ordningen i ansvarsfördelningen – ett önskemål som uttrycktes under parlamentets utfrågningar och ett önskemål som merparten av vårdsyrkena ställde sig bakom – och beslutade att flytta tillbaka detta ansvarsområde till hälsokommissionären.

Rymdpolitiken, anser jag, är lovande. Det föreföll mig rimligare att låta inre marknads kommissionären ta hand om rymdpolitiken, vilket varit fallet under tidigare kommissioner. Medborgarskap, jodå, jag följde era överläggningar i denna fråga, och tog intryck av den oro som många gav uttryck för, och flyttade ansvaret för medborgarskap till kommissionären för migration och inrikesfrågor, ett ansvar som han naturligtvis får dela med kommissionären för rättsliga frågor. Jag utökade Tibor Navracsics ansvarsområde med idrott.

Slutligen, herr talman, har jag tagit del av den intensiva debatten gällande tvistlösningen mellan investerare och stat i förhandlingarna om frihandelsavtalet med USA. Låt mig upprepa vad jag sa den 15 juli i denna kammare, samma sak som står i mina politiska riktlinjer: Jag kommer inte att godta att EU-ländernas domstolar får sin behörighet begränsad av särskilda regelverk som är avsedda för tvister mellan investerare och stat. Rättsstatligheten och principen om likhet inför lagen måste tillämpas också i detta sammanhang. I förhandlingsmandatet finns ett antal villkor som ett sådant regelverk måste uppfylla, liksom dess förhållande till nationella domstolar. Vi är alltså inte bundna i det avseendet: mandatet är öppet och fungerar som vägledning. Jag trodde att min uppfattning i frågan var mycket tydlig, men jag förtydligar den gärna och upprepar den här i dag eftersom flera av er har bett om det: i det avtal som min kommission förr eller senare överlämnar till denna kammare för godkännande kommer det inte att finnas något som begränsar parternas tillgång till nationella domstolar eller låter hemliga domstolar få sista ordet i tvister mellan investerare och stat.

Jag har bett Frans Timmermans, i hans egenskap av förste vice ordförande med ansvar för rättsstatsprincipen och stadgan om de grundläggande rättigheterna, att bli min rådgivare i frågan. Det blir ingen klausul om tvister mellan stat och investerare i frihandelsavtalet med USA om inte Frans också går med på det. Jag är förvissad om att vi med ert stöd kan förhandla fram ett långtgående handelsavtal med USA med dessa förutsättningar, utan att göra avkall på de europeiska intressena eller på rättsstatsprincipen. Jag är fast besluten att få till stånd ett handelsavtal med USA, men jag har under min kampanj lovat parlamentet att jag kommer att respektera den europeiska lagstiftningen. Vi måste förhandla med USA. Frans kommer att slutföra avtalet, men jag ville vara så tydlig som möjligt i denna fråga.

Herr talman, jag kommer nu att tala på världsmästarnas språk – även om världsmästarna nu har hamnat i en tydlig formsvacka.

Talmannen anser att det bara är något tillfälligt. Även tyskar måste dock vänja sig vid att tillståndet kan visa sig bli permanent.

Jag skulle vilja ge lite utförligare svar på några frågor som ofta dykt upp i debatten under de senaste veckorna.

I juli lovade jag lägga fram ett investeringspaket på 300 miljarder euro. Investeringar är livsviktiga för den europeiska ekonomin och för de människor som bor och arbetar

i Europa. Investeringarna i Europa har minskat med i genomsnitt 20 % i direkt jämförelse med året innan krisen började, dvs. 2007. I Portugal och Grekland är minskningen 36 % respektive 64 %. Ekonomier där inga investeringar görs kan inte växa. I ekonomier som inte växer kan inga jobb tryggas. Investeringsprogrammet är en fråga som ligger mig varmt om hjärtat. Jag vill här vara mycket tydlig med att jag inte kommer att ge efter för några påtryckningar för att avhålla mig från dessa planer: jag kommer att lägga fram investeringsprogrammet.

Programmet kan dock inte finansieras genom ökad skuldsättning. Vi måste se till att främja de privata investeringarna genom att på ett smart sätt få tillgång till offentlig finansiering. Aktörerna inom näringslivet måste veta att även de har en uppgift att fylla i samhället. Det är inte bara stater som ansvarar för att bekämpa arbetslösheten, utan även näringslivet måste göra sitt. Jag uppmanar därför det europeiska näringslivet att hjälpa till att förbättra situationen på de europeiska arbetsmarknaderna och skapa det investeringsflöde som vi så väl behöver för att kunna gå vidare.

Investeringsprogrammet kommer inte att som ursprungligen planerat läggas fram under de tre första månaderna av min mandatperiod, utan jag och den ansvarige vice ordförande Jyrki Katainen kommer att lägga fram det redan före jul. Frågan är brådskande och vi vill ta itu med den så fort som möjligt.

Investeringsprogrammet kommer inte att likna de konjunkturprogram som man försökte genomföra i vissa medlemsländer under 70-talet. Konjunkturprogram är kortsiktiga. Det vi behöver är målinriktade investeringar som leder till högre tillväxt på medellång sikt. Investeringar som ger mer kraft åt den europeiska ekonomin. Det handlar inte bara om att få tag på pengar för att ge intrycket av att någonting görs. Det handlar om att mobilisera pengar för att gemensamt med den privata sektorn stärka drivkraften och potentialen för tillväxt i EU på lång sikt. Detta säger jag också eftersom vår främsta uppgift kommer att vara att bekämpa arbetslösheten. För att vi ska kunna bekämpa den i vissa medlemsländer skandalöst höga ungdomsarbetslösheten behöver vi främst, men inte bara, stöd från den privata sektorn.

Inom ramen för dessa samlade insatser måste vi självklart även arbeta på den digitala agendan för Europa och den digitala inre marknaden. Detta viktiga område kommer att skötas av min kollega Günther Oettinger. De investeringar som ska göras på detta område enbart i år kommer att leda till att tillväxten ökar med omkring 250 miljarder euro under de närmaste åren. Vi kommer att genomföra detta projekt.

Under de senaste månaderna har stabilitetspakten ofta varit föremål för kritik och diskussion – men sällan för eftertanke. Jag vill vara tydlig även på denna punkt. Jag – och kommissionen som helhet – kommer att respektera det som Europeiska rådet påpekade den 27 juni, nämligen att reglerna inte kommer att ändras. Alla 28 regeringar var i juni fullständigt eniga om att regelverket inte ska röras. Men det kommer sannolikt att tillämpas med den grad av flexibilitet som medges av gällande fördragstexter och andra rättsakter. Vi kommer att göra det som Europeiska rådet uppmanade oss att göra. Vi kommer att göra det som jag sa inför denna kammare den 15 juli: Vi behöver budgetdisciplin, vi behöver flexibilitet och vi behöver

strukture reformer. Utan strukture reformer som varaktigt sätter fart på den europeiska ekonomin, finns det heller inget utrymme för flexibilitet.

Jag vill även råda vissa kolleger att komma från tanken att det endast är genom strikta åtstramningar och en hård sparpolitik som man automatiskt kan ge ny stimulans åt tillväxten och de arbetsmarknadspolitiska impulserna. På samma sätt leder heller inte stora underskott och höga skuldnivåer automatiskt till tillväxt. Om så hade varit fallet skulle Europa växa som aldrig förr, vi har nämligen aldrig varit så skuldsatta som vi är nu. Men det är lika fel att tro att det går att främja tillväxten endast genom budgetkonsolidering, utan att denna åtföljs av den nödvändiga flexibiliteten och de nödvändiga strukture reformerna. Vi behöver därför både budgetdisciplin och en tillväxtinriktad politik i kombination med investeringar för att med nödvändig hastighet kunna ta oss an framtidens utmaningar.

Slutligen har jag konstaterat, mina damer och herrar, att många frågetecken uppstått kring det jag sade i juli om utvidgning. Jag har utsett en kommissionär med ansvar för grannskapspolitik och anslutningsförhandlingar. Några av parlamentets utskott har föreslagit att ansvarsområdet ska döpas om till grannskapspolitik och utvidgning. Jag har efter ingående diskussioner, först med mig själv och sedan med några av mina vänner, kommit fram till att döpa ansvarsområdet till utvidgningsförhandlingar. Jag vill inte vilseleda folk eller nationer: ge inte kandidatländerna intrycket att de kan gå med i EU de närmaste fem åren. Det blir inga nya medlemsländer under denna kommissions mandat, för det är helt enkelt inte genomförbart.

Så låt oss tala klarspråk. Vi kan inte låta kandidatländerna tro att de kan gå med i EU inom de närmaste fem åren. Utvidgningsförhandlingarna kommer självfallet att fortgå i samma takt, med samma energi, samma engagemang som hittills. Och jag vill ge kandidatländerna en eloge och säga till dem att ja, förhandlingarna kommer att påskyndas om det behövs, men det är inte realistiskt att tro att de kan slutföras före 2019.

Slutligen har vi ett annat problem som stör mig och stör er, och som är skamligt: Europeiska unionens obetalda räkningar.

Det är en gammal surdeg. Guy Verhofstadt, som jag var budgetminister tillsammans med förr i tiden i budgetrådet, vi hittade obetalda räkningar: för att vara trovärdig kan EU inte vara en dålig betalare. EU måste fullgöra sina åtaganden.

Så där ja, herr talman, kära ledamöter, det var de förtydliganden jag ville göra i debatten och som svar på era talrika frågor.

Vi verkar i ett internationellt sammanhang som varje dag visar att vi lever i en allt farligare värld. Den rörelse som kallas Islamiska staten är de europeiska värderingarnas fiende: vi kan inte godta ett sådant agerande.

Ebolakrisen kräver en stark, snabb, organiserad och koncentrerad insats från EU:s sida: jag fick inte intrycket att vi var väl förberedda på att bekämpa denna epidemi.

Jag konstaterar med sorg i hjärtat att så länge sjukdomen höll sig till Afrika gjorde vi ingenting. Dagen då epidemin nådde Europa satte vi i gång: vi borde ha satt i gång tidigare.

Problemen med illegal migration kvarstår oförminskade. Jag har bett den före detta grekiska utrikesministern och försvarsministern att ta hand om denna fråga, samtidigt som jag bett den cypriotiska kommissionären med ansvar för humanitärt bistånd att så snart som möjligt ta sig till Afrika för att markera kommissionens närvaro på plats. Problemen med illegal och legal migration kommer att ha högsta prioritet för den kommission som förhoppningsvis tillträder den 1 november.

Jag upprepar vad jag sade i juli: jag vill att vi återupptäcker gemenskapsmetoden. Jag vill att denna kommission och detta parlament blir till förkämpar, hantverkare och arkitekter för en återupptäckt gemenskapsmetod.

Mellanstatligheten kan när det kniper ha sina fördelar under en kortare tid, men jag tror på en trepartssamverkan mellan parlamentet, rådet och kommissionen, och jag vill att vi ger nytt liv åt överstatligheten.

Jag har sagt att vi känner oss bundna av ett avtal med en löptid på fem år med ert parlament. Den instans som den nya kommissionen i första hand ska vända sig till kommer att vara parlamentet. Det parlament som har sett till att de naturliga, självklara konsekvenserna av valet den 27 maj, av folkviljans uttryck, blev verklighet.

Jag medger att det bland er finns dem som inte var för att de politiska partierna skulle föreslå toppkandidater. Men så skedde, och jag säger i dag, jag säger det särskilt till dem som inte tyckte om det: det finns ingen återvändo.

Valkampanjen 2019 till EU-valet kommer att bli en sant alleuropeisk kampanj, och alla kommer att veta det innan de går till valurnorna. Demokratin är också europeisk, den är kontinental, och genom att bli mer demokratiskt förminskar EU på intet sätt staternas och nationernas betydelse. Nationer som, det har jag sagt förut, inte är historiens provisorier: de är byggda för att vara, och EU måste respektera nationerna och medlemsstaterna. Man bygger inte EU i strid mot nationerna, som har sina traditioner, sina starka sidor, sin rikedom, sitt existensberättigande. Man bygger inte EU i strid mot medlemsstaterna utan med den goda vilja som vi möter överallt i Europa, i det civila samhället, i samhället i stort, i medlemsstaterna, i de nationella parlamenten.

Jag ska berätta vad jag är övertygad om: jag är övertygad om att den här kommissionen är den sista chansens kommission. Antingen lyckas vi föra EU-medborgarna närmare EU eller så misslyckas vi. Antingen lyckas vi göra EU till en politisk apparat som angriper de stora problemen och låter de små problemen skötas av andra, eller så misslyckas vi. Antingen lyckas vi i samverkan med medlemsstaterna, regeringarna, parlamenten och arbetsmarknadens parter drastiskt minska arbetslösheten eller så misslyckas vi. Antingen ger vi de unga européerna framtidstron åter eller så misslyckas vi.

Jag vill att vi tar detta tillfälle i akt för att sätta Europa i rörelse: Europa förtjänar det och jag räknar med er, herr talman, kära ledamöter, för att stödja kommissionen i dess olika uppgifter som ligger framför oss, framför er och framför Europas folk.

Tack för er uppmärksamhet.

